

ויתנו עלייהב אשר ישייכו עלייהב קטרת ויעמורי פתוח
אהל כוועדר ימושה ואהרן ייקהל עלייהב קרחת את כל
העדה אל פתח את האهل כוועדר וירא כבוד יהוה אל כל
העדה יידבר יהוה
אל כוועדה ואל אהרן לאמר הברכו מותור העדה הזאת
וأكلת אתך ברגע ייפלו על פניהם ויאמרו אל אלת
הרוחה לככל בשער האיש אחד יצטאת יעלו בכל
העדה תקצוף וידבר יהוה אל משה לאמר
רבו אל העדה לאמר העלו משביב למשיבן קרייז
דתן ואמירם ויקם משה ויכל אל דתן ואמירם יילכו
אחריו ذקניהם ישראלי יידבר אל העדה לאמר سورונז
מיעל אהלי האגושים הרשעים האלה ואלהו בכל
אשר כהם פון תשפוי בכל חטא אתכם ויעלו מיעל משכין
קרייז דתן ואמירם משביב ונתן ואמירם יצאו נצביין
פתח אהלייהם ונשיהם ובניהם וטפם ויאמר משׂרָן
באות תדרשו כי יהוה שלחני לעשה את כל המעשים
האלה כי לא מלבבי אם כמות כל הארץ ימתן אליך
ופקחת כל הארץ יפרק עליהם לא יהוה שלחני ואם
בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלען
אהב יאת כל אשר כהם יירדו מהייב שאלה וידעתם
כי נאינו האנושים האלה את יהוה יהי ככלהו לרבות
את כל הדברים האלה יתקבע האדמה אשר תזרתיהם
ו�풋תוח הארץ אהפייה ותבלע אתם וזה בהיבן את
כל הארץ אשר לקרויז ואתכל תרכוש יירדו רגע
יכול אשיר כהם יזקם שעלה ותכב עליהם הארץ
יראו מהוור הקהיל וכל ישראלי אשר סבירתיהם
נסדו לקלם כי אמרו פון תבלען הארץ ואש ישא
מאות יהודית ואת אכל את החמשים ומאתדים אש
מקוריין הקטרת יידבר יהוה אל משה
לאמר אל אל עוזר בן אהרן הכהן יירב אל
המוחתה מבן השירפה יאהת האש זורת הלאה כי
קדשו אתה כבודה הדריאים האלה בנטשה בעיש
אתם רקיין פוחזם נפשי כמושבם כי הדריאם כבני

יהוה ויקרשו ויהיו לאוֹת לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְקַח אֶל־עֹזֶר
הכָּחֶן אֶת בְּיוֹתָה הַגְּזֹעַת אֲשֶׁר הַקְרִיבוּ הַשְׁרָפִים
וַיַּרְקֻעָם צְפּוֹי לְמִזְבֵּחַ זָכְרוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר
לֹא יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזְרָע אַהֲרֹן הוּא לְהַקְרֵב
קָטְרָת לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא יִהְיֶה כְּקָרְבָּן וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר דָּבָר
יְהוָה בַּיָּד מֹשֶׁה כֹּו

וַיָּלֹנוּ כָל־עַדְתָּה בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְזֹרָת עַל־מֹשֶׁה וַיָּעַל
אַהֲרֹן לְאמֹר אַתָּם הַמְתָמִים אֶת־עַם יְהוָה וַיַּהַי בְּהַקְרָבָל
הַעֲדָה עַל־מֹשֶׁה וַיָּעַל אַהֲרֹן וַיַּפְצֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְהַגָּה
בְּסֵהוּ הַעֲנָן וַיַּרְא כְּבוֹד יְהוָה יוֹבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּנֵי
אֹהֶל מוֹעֵד
וַיֹּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

לְאמֹר הַרְמוּ מִתּוֹר הַעֲדָה הַזֹּאת וַיַּאֲכַלֵּה אַתָּם כְּרָגָע
וַיַּפְלוּ עַל־פְּנֵי הָמָם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קְדוּ אֶת־הַמְוֹזָה
וְתַזְעַל עַל־יְהָא אֲשֶׁר מִיעֵל הַמִּזְבֵּחַ וַיַּשְׁיב קָטְרָת וְיַהַלֵּל מִהְרָה
אֶל־הַעֲדָה וַיַּכְפֵּר עַל־יְהָב כִּי־יָצָא הַקָּצֶם מִלְּפָנֵי יְהוָה
הַזָּכָל הַגָּף וַיַּקְרַת אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דָּבָר מֹשֶׁה וַיַּרְץ אֶל־הַזָּר
הַקְרָבָל וְהַגָּה הַזָּכָל הַגָּפָם בְּעֵמָה וַיַּהַזֵּן אֶת־הַקָּטְרָת וַיַּכְפֵּר
עַל־הַעֵמָה וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמִּתְיִיכָּבָד וּבֵין הַתְּוִיּוֹת וַיַּעֲצֵר הַמְּאֹבֶה
וַיַּהַי הַמִּתְיִיכָּבָד בְּמִזְבֵּחַ אֶרְבָּעָה עַשֶּׂר אֶלָּف וַיַּשְׁבַּע מֵאוֹת
מֵילְבָד הַבְּיִיחִידָה עַל־רְבָר קָרְבָּן וַיַּשְׁבַּע אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה
אֶל־פְּתַח־אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמְּאֹבֶה נְשַׁעֲרָה

וַיֹּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לְאַמְرֵי דָּבָר אֶל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְקַיֵּן מֵאֲתָב מִכְלָה מִטָּה לְבִיה אֶבְןָה כָּל נִשְׁיָּאָה
לְבִיה אֲבָתָב עַטְיָה עַשְׂרָה מִעֵית אַיִשְׁי אֲהַזְבָּה תְּבִבָּה
אֲתָב מִזְבְּחָה אֲתָב מִזְבְּחָה אֲתָב מִזְבְּחָה גָּבָה גָּבָה